

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.355 van 29 april 1998
in de zaak A. 78.224/X-8063.**

In zake : Alain GORET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. ERARD,
kantoor houdende te 1703 SCHEPDAAL,
Oudstrijdersstraat 30

tegen :

1. de gemeente HULDENBERG,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. JONGBLOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkommende partijen :

1. Patrick LEGREVE,
2. Nicole POYSAT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. LAESENS,
kantoor houdende te 1180 BRUSSEL,
Brugmannlaan 424.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alain GORET op 10 april 1998 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 26 februari 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg waarbij aan Patrick LEGREVE en Nicole POYSAT de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een woning op een perceel gelegen te Huldenberg, Klein Waverstraat 32, kadastraal bekend Sectie B,

nr. 168 x, en van het eraan voorafgaand advies van 13 februari 1998 van de gemachtigde ambtenaar;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 14 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. ERARD, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. DENYS die, loco Advocaat P. JONGBLOET verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat E. LAESENS, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn andersluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Patrick LEGREVE en Nicole POYSAT met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker op 26 maart 1998 heeft onderhandeld, teneinde te trachten de zaak in der minne te regelen; dat dit hem vanzelfsprekend niet ten kwade kan worden geduid, wel integendeel; dat hij practisch onmiddellijk nadat de grondwerken op het perceel van de tussenkomende partijen op 6 april 1998 waren gestart, het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid op 10 april 1998 heeft ingediend; dat in voornoemde omstandigheden dan ook dient te worden aangenomen dat de door verzoeker aangevoerde argumenten de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid voldoende verantwoorden;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel "de schending van de plicht tot de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (o.m. schending van de wet van 29/7/1991)" aanvoert; dat hij dit middel als volgt toelicht :

"Zowel de beslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 26/2/1998 als het advies van de gemachtigde ambtenaar van 13 februari 1998 beperken zich te zeggen dat 'door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur, is de ordening van het gebied bekend. Het project integreert zich in de omgeving en brengt

de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang brengt mits ... (cfr. advies van de gemachtigde ambtenaar).

Gelet dat de aanvraag tot het bouwen van een woning overeenstemt met de planologische voorschriften van het van toepassing zijnde gewestplan' (cfr. motivering college)";

dat verzoeker daaraan toevoegt dat "het louter aanhalen van stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen in de zin van 'gelet dat de aanvraag tot het bouwen van een woning overeenstemt met de planologische voorschriften van het van toepassing zijnde gewestplan (...) niet (volstaan) en (...) bovendien vaag, duister en niet afdoend (zijn)", en dat "uit de feitelijke plaatsgesteldheid (...) nu juist (blijkt) dat de omgeving in casu uitsluitend bestaat uit landelijke woningen in kleine hoevestijl en het derhalve in de lijn ligt van een geordende stedenbouwkundige aanleg dat geen sterk afwijkende bouwwerken van de globale conceptie worden toegelaten"; dat verzoeker tenslotte betoogt dat het eerste bestreden besluit "geen eigen motivering van het college van burgemeester en schepenen (vermeldt) om de vergunning te verlenen", en dat "het college (...) zich nochtans een eigen opvatting (diende) te vormen en moest onderzoeken of de bouwaanvraag in overeenstemming is met het gewestplan en of ze de behoorlijke aanleg van de plaats -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar - niet in het gedrang brengt";

Overwegende dat de eerste verwerende partij onder meer stelt:

"Uit het advies van de gemachtigde ambtenaar dat de gemeente tot het zijne maakt, blijkt nochtans duidelijk dat de gemachtigde ambtenaar bij het overwegen van zijn advies, alle elementen die voor het verlenen van dit advies belangrijk zijn, heeft overlopen en aan de aanvraag heeft getoetst.

Zo blijkt uit het advies dat de gemachtigde ambtenaar expliciet heeft nagegaan welke bestemming het perceel had volgens het Gewestplan Leuven, en

welke artikelen van het KB dd. 28 december 1972 hierop van toepassing waren. Voorts blijkt uit het advies duidelijk dat de gemachtigde ambtenaar is nagegaan welke de bebouwing was in de omgeving van het perceel waarop de aanvraag sloeg, en dat hij heeft nagegaan of het ingediende project bij deze bebouwing aansloot. De gemachtigde ambtenaar heeft bovendien met het oog op de inpassing van het gebouw in de omgeving een inplantingsvoorwaarde opgelegd, en heeft de aanleg van het zwembad ongunstig geadviseerd wegens strijdigheid met de bestemming als landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De gemachtigde ambtenaar verwijst bovendien duidelijk naar de reeds aanwezige bebouwing in de buurt, zodat helemaal niet kan worden gesteld dat deze motivatie die de gemeente tot de hare heeft gemaakt abstract is en vaag. Wegens zijn correcte verwijzing naar de plaatselijke toestand, die inderdaad door een reeds vrij dichte bewoning wordt gekenmerkt, komt deze motivatie net zeer specifiek en concreet over.

Door de expliciete overname van dit gemotiveerde advies in het bestreden besluit, neemt de gemeente deze motivatie op een geldige wijze over";

Overwegende dat de tweede verwerende partij onder meer stelt:

"(...)

Aangezien de bestreden beslissing zowel het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar bevat, evenals de eigen motivering van het gemeentebestuur waaruit blijkt dat het project verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening, dient vastgesteld te worden dat het bestreden besluit voldoende is gemotiveerd";

Overwegende dat de tussenkomende partijen onder meer doen gelden wat volgt:

"(...)

Volgens een vaste rechtspraak is, binnen het raam van het administratief contentieux, het doel of de belangrijkste bestaansreden van de formele motivering aan de betrokkene een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de bestuurshandeling, dat hij in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de bestuurshandeling te verweren met de middelen die het recht hem verschaft, door aan te tonen dat de in de motivering tot uitdrukking

gebrachte motieven niet gegrond zijn. Het doel is derhalve aan de betrokkene toe te laten -gebeurlijk- een zinvolle vordering in te stellen.

(...)

Verzoeker tot schorsing heeft zelf, door het indienen van een uitvoerig gemotiveerd en gestoffeerd verzoekschrift, het bewijs geleverd dat de motivering van het bestreden besluit hem heeft toegelaten een zinvolle vordering in te stellen voor Uw Raad.

Dit geldt des te meer, nu verzoeker tot schorsing aan de gemeente Huldenberg vooral verwijt niet te hebben gemotiveerd op welke wijze de bouwaanvraag in overeenstemming is met de goede plaatselijke ordening, hetgeen verzoeker tot schorsing niet blijkt te hebben belet de nadruk te leggen op de beweerde strijdigheid van de vergunde constructie met de goede plaatselijke ordening.

Ten gronde moet worden opgemerkt dat de bestreden vergunning niet enkel het advies van de gemachtigde ambtenaar overneemt, zoals wettelijk verplicht, doch ook het standpunt van het college van burgemeester en schepenen weergeeft als volgt:

'Gelet dat de aanvraag tot het bouwen van e e n woning overeenstemt met de planologische voorschriften van het van toepassing zijnde gewestplan'

Dergelijke motivering volstaat voor het verlenen van de vergunning voor de oprichting van een woning in woongebied, zelfs al gaat het om woongebied met landelijk karakter";

Overwegende dat de eerste bestreden beslissing onder meer verwijst naar de aanvraag, naar de terzake geldende wettelijke bepalingen, in het bijzonder naar het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en naar de uitvoeringsbesluiten; dat zij voorts vaststelt dat er voor het gebied waarin het perceel begrepen is, geen goedgekeurd algemeen plan van aanleg bestaat (dat uit het voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar blijkt dat voor het gebied waarin het betrokken perceel is gelegen geen door de Koning -thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat); dat zij tevens verwijst naar de "bestemming" volgens het gewestplan Leuven, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977; dat zij tenslotte stelt dat het college van burgemeester en schepenen

kennis heeft genomen van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, uitgebracht op 13 februari 1998 en het overwegende en beschikkende gedeelte ervan weergeeft, die als volgt luiden:

"De bouwplaats is volgens het gewestplan Leuven, vastgesteld bij KB van 7 april 1977, gelegen in een woongebied met landelijk karakter (50 m diep tegenover de voorliggende weg), de rest is gesitueerd in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het ingediende project voorziet het bouwen van een woning en zwembad, hetgeen overeenstemt met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Leuven i.c. artikel 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur, is de ordening van het gebied bekend.

Het project integreert zich in de omgeving en brengt de goede ordening van het gebied niet in het gedrang, mits:

- de woning wordt ingeplant conform het in het rood grafisch gewijzigd ontwerp op de plannen geparafeerd en gedateerd dd. 11 februari 1998.

- het zwembad, gedeeltelijk gesitueerd in het landschappelijk waardevol gebied niet wordt uitgevoerd.

Aldus GUNSTIG om bovenvernoemde redenen en onder de gestelde voorwaarden";

dat de redengeving van het college van burgemeester en schepenen luidt als volgt :

"Gelet dat de aanvraag tot het bouwen van een woning overeenstemt met de planologische voorschriften van het gewestplan van toepassing zijnde gewestplan";

Overwegende dat artikel 43, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de door de Vlaamse regering gemachtigde ambtenaar of ambtenaren van de

Administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, "de gemachtigde ambtenaar" genoemd; dat luidens § 4 van hetzelfde decreetsartikel de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen, de gemachtigde ambtenaar onder meer nagaat of zijn advies in acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde decreetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college er niet van ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van

burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt; dat dit terzake niet het geval is; dat voorts, zoals verzoeker terecht stelt, de overweging dat "de aanvraag tot het bouwen van een woning overeenstemt met de planologische voorschriften van het van toepassing zijnde gewestplan" lijkt neer te komen op een stijlformule;

Overwegende dat het eerste middel ernstig is in de mate dat het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing;

Overwegende dat, wat de derde door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in zijn vordering tot schorsing voldoende concrete gegevens aanbrengt die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de omstandigheid dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan grotendeels gelegen is een woongebied met landelijk karakter, daaraan, in tegenstelling tot wat verwerende en de tussenkomende partijen stellen, geen afbreuk doet; dat immers de vergunde constructie, door haar bouwstijl en door haar omvang, van aard lijkt te zijn om verzoekers woon-en leefklimaat, dat gekenmerkt wordt door een onbelemmerd uitzicht op de wijidse omgeving, te verstoren; dat wanneer de tussenkomende partijen het vergunde bouwproject, zoals het thans voorligt uitvoeren, het nadeel tevens moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat, met betrekking tot het tweede bestreden besluit, met name het voorafgaand advies van 13 februari 1998 van de gemachtigde ambtenaar, verzoeker niet aantoont waarom de schorsing van de bestreden bouwvergunning alleen niet zou volstaan

om het door hem ingeroepen nadeel te voorkomen; dat wat dit advies betreft de schorsing zonder nut is;

Overwegende dat, wat de eerste bestreden beslissing betreft, is voldaan aan de drie in artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Patrick LEGREVE en Nicole POYSAT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 26 februari 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg waarbij aan Patrick LEGREVE en Nicole POYSAT de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een woning op een perceel gelegen te Huldenberg, Klein Waverstraat 32, kadastraal bekend Sectie B, nr. 168 x.

Artikel 3.

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig april
1900 achtennegentig, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. MOONS.